Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XIII.

Wydana i rozesłana: 29. Stycznia 1850.

20.

Rozrządzenie ces. król. ministerstwa finansów z dnia 14. Stycznia 1850,

działające we wszystkich owych krajach koronnych, w których wyrabianie cukru z płodów krajowych istnieje, oprócz Dalmacyi,

mocą którego udzielają się urzędom finansowym bliższe polecenia w celu zastósowania przepisu z dnia 28 Listopada 1849*) co do opodatkowania wyrobów cukrowych z płodów krajowych.

W celu osiągnienia zgodnego postępowania przy zastósowaniu przepisu z dnia 28. Listopada 1849 co do opodatkowania wyrobów cukrowych z płodów krajowych otrzymanych, względem nazwisk. w tym przepisie znajdujących się, oznaczają się następujące bliższe postanowienia: Urzędy nad tem czuwać mają, ażeby wyrazy te zawsze brano w znaczeniu tu zawartem, bez względu, czy takowe użyciu, w pojedyńczych fabrykach panującemu, odpowiada lub nie, albowiem przy różności w używaniu technicznych wyrazów dotąd istniejącej tylko na tej drodze wszelka dwuznaczność i niepewność uchyloną być może.

Pod nazwiskiem soku rzepnego rozumie się płyn cukrowy wyciskaniem lub macerowaniem lub innem jakiem postępowaniem mechanicznem z rzepy otrzymany, bez różnicy, czy takowy już klarowanym i filtrowanym jest, czy nie. Ponieważ zaś z rzepy po największej części 80, często zaś także tylko 60 procentów soku zyska się, przeto przecięcie 70 procentowe za podstawę przyjęto, i odpowiednie do ustanowy taryfowej po 1 złt. r. 40 kr. od 1 cetnara cukru surowego lub po 5 kr. od 1 cetnara rzepy, podatek od 1 cetnara soku rzepnego na 7 krajcarów ustanowiono. Płyn takowy wprawdzie z powodu łatwego jej rozebrania przedmiotem handlowym być nie może, jednakże potrzebno było wyrzec dla niej ustanowę taryfową, aby u tych fabrykantów, którzyby się za opodatkowaniem podług wyrobów oświadczyli, sok z początkiem zobowiązania do opłaty podatku znajdujący się, a podług treści przepisu od opodatkowania wolny zostać mający, od ilości cukru przy końcu peryodu wyrabiania (campagne) znajdującej się odtrącić można.

---

*) W części VII. przeszłorocznego zbioru (1849) dziennika praw państwa No. 27 i 28.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 29. Jänner 1850.

20.

Erlass des Finanzministeriums vom 14. Jänner 1850,

wirksam in allen Kronländern, wo Zuckererzeugung aus inländischen Stoffen besteht, ausser Dalmatien,

mit welchem den Finanzbehörden die nähere Weisung, in Absicht auf die Anwendung der Vorschrift vom 28. November 1849 *) über die Versteuerung der Zuckererzeugnisse aus inländischen Stoffen, ertheilt wird.

Um ein übereinstimmendes Verfahren bei der Anwendung der Vorschrift vom 28. November 1849 über die Versteuerung der aus inländischen Stoffen gewonnenen Zuckererzeugnisse zu erzielen, werden über die in dieser Vorschrift enthaltenen Benennungen folgende nähere Bestimmungen vorgezeichnet: Die Behörden haben dafür zu sorgen, dass diese Ausdrücke stets in der hier enthaltenen Bedeutung genommen werden, es mag dieselbe dem in einzelnen Fabriken herrschenden Gebrauche entsprechen oder nicht, da bei der bisher in dem Gebrauche der technischen Bezeichnungen bestehenden Verschiedenheit nur auf diesem Wege jede Zweideutigkeit und Ungewissheit behoben werden kann.

Unter der Benennung Rübensaft wird die durch Pressen oder Maceriren oder durch irgend ein anderes mechanisches Verfahren aus der Rübe erhaltene zuckerhältige Flüssigkeit verstanden, dieselbe mag bereits geklärt und filtrirt seyn oder nicht. Da man aus den Rüben wohl meistens 80, oft aber auch nur 60 pCt. Saft gewinnt, so wurde der Durchschnitt von 70 pCt. zum Anhaltspunkte genommen, und entsprechend dem Tarifsatze von 1 fl. 40 kr. für 1 Ctr. Rohzucker oder 5 kr. für 1 Ctr. Rüben, die Steuer für 1 Ctr. Rübensaft mit 7 kr. festgesetzt. Diese Flüssigkeit kann wohl ihrer leichten Zersetzbarkeit wegen nicht Gegenstand eines Handels werden, es war aber nothwendig, für dieselbe einen Tarifsatz auszusprechen, um bei jenen Fabrikanten, welche sich für die Besteuerung nach dem Erzeugnisse erklären, den beim Beginn der Steuerpflichtigkeit vorhandenen und im Sinne der Vorschrift steuerfrei zu belassenden Saft von der mit Schluss der Campagne vorhandenen Zuckermenge abschlagen zu können.

---

*) *Im VII. Stücke des vorigen Jahrganges des Reichsgesetzblattes unter Nr. 37 und 28.*

Syrop i melas są całkiem jednoznaczne wyrazy i oznaczają zgęszczony płyn cukrowy, bez względu czy cukier w niej zawarty krystalizowalnym jest czy nie. Chcąc oznaczyć płyn, już tylko cukier niekrystalizowalny w sobie zawierający, jaki dopiero na ostatku przy fabrykacyi cukru się otrzymuje, na ten czas używa się dla niego wyrazu „syrop odpadkowy." W wielu fabrykach cukru rzepnego wyłącznie tenże wyrób, wszelakoż niestósownie i niezgodnie ze znaczeniem w taryfie celnej znajdującem się (gdzie wyraz syrop używanym jest) nazwiskiem melas oznacza się. Ustanowę podatkową za ten płyn z dobrych powodów na 8 krajcarów od cetnara oznaczono.

Jak wiadomo otrzymany sok rzepny czyszczony, filtrowany, nieco wywaporowany, znowu filtrowany, a nareszcie zagotowany bywa. Między waporowaniem a wygotowaniem znajduje się sok w stanie czyściejszym jak po wyciskaniu, lutrowaniu i filtrowaniu, i oraz z powodu większego zgęszczenia treści cukrowej większą wartość ma.

W takowym stanie sok ten podatkowi krajcarów 20 podpada i w przepisie szczególnie nazwiskiem melas oznaczonym jest. Tenże równie nie jest przedmiotem handlu, jednakże uwzględnionym być musiał, by zasoby z początkiem zobowiązania podatkowego znajdujące się, przy końcu peryodu wyrabiania obrachowane być mogły.

Ponieważ w niektórych fabrykach zagotowany syrop (lub zagotowany melas) umyślnie dla handlu przysposabia się, a zgęszczenie tegoż płynu 33° B. dosięga, tedy ustanowa podatku po 40 kr. mon. konw. za takowy odpowiedną jest, i przeto podług tego wymiaru oznaczoną być ma.

Pod cukrem surowym rozumie się masa brunatna czyli cukier brunatnawy z zagotowanego płynu po ściekaniu syropu w kształcie mąki pozostający. Przychodzi on też często pod nazwiskiem cukru skrzyniowego lub cukru pudrowego.

Cukier przez użycie procesu rafinacyjnego otrzymany w przepisie rafinadem nazwany jest.

Tym się ogólnie oznaczają baster, lump, melis i wszelkie jeszcze dalsze wyroby.

Co w handlu często rafinadem zowią, to jest wyrobem rafinowania najprzedniejszym.

Jeżeli więc w przepisie stoi, że rafinady włącznie aż do lumpu 2 złt. r. opodatkowane być mają, tedy tem to wyrazić chciano, że wyroby rafinacyjne od najpodlejszego aż do cukru lumpowego, z umieszczeniem ostatniego, tejże ustanowie podatkowej podlegają. Przeto więc bastry (lumpy nieprawdziwe) za lumpy uważane być mają.

Melis oznacza ten rafinacyjny wyrób, który z syropu krystalizowalnego za pomocą pokrywań nasamprzód otrzymuje się, gdy zaś lumpy z drugiego a bastry z trzeciego syropu odzyskane bywają. Do istoty rzeczy nie należy, że się przy wyrabianiu cukru najpierwej cukier surowy wyrabia, a proces rafinacyjny rozpuszczeniem tegoż rozpoczyna; owszem rozpocząć można rafinowanie zaraz płynem krystalizowalnym, skoro ten we formie w stałe ciało się zamienił. Przeto z melisem sokowym jak z innym melisem postępować należy.

Syrup und *Melasse* sind ganz gleich bedeutende Ausdrücke und bezeichnen eine eingedickte zuckerhältige Flüssigkeit, der darin enthaltene Zucker mag ein krystallisationsfähiger seyn oder nicht. Will man eine solche Flüssigkeit bezeichnen, welche nur mehr unkrystallisirbaren Zucker enthält, wie man sie bei der Zuckerfabrikation nur zuletzt erhält, so wählt man dafür den Ausdruck „Abfallsyrup". In vielen Rübenzucker-Fabriken wird dieses Product ausschliessend, jedoch unrichtig und nicht in Uebereinstimmung mit der im Zolltarif vorkommenden Bedeutung (wo man sich des Ausdruckes Syrup bedient) mit dem Namen Melasse bezeichnet. Der Steuersatz ist für diese Flüssigkeit aus guten Gründen mit 8 kr. pr. Ctr. festgesetzt.

Bekanntlich wird der Rübensaft nach der Gewinnung geläutert, filtrirt, etwas abgedampft, abermals filtrirt, und dann verkocht. Zwischen der Abdampfung und Verkochung befindet sich der Saft in einem Zustande grösserer Reinheit als nach dem Pressen, Läutern und Filtriren, und hat zugleich wegen der grösseren Concentration des Zuckergehaltes einen höhern Werth.

In diesem Zustande unterliegt er einer Steuer von 20 kr. und ist in der Vorschrift insbesondere mit dem Namen Melasse bezeichnet. Er ist auch nicht Gegenstand des Handels, musste aber berücksichtigt werden, um den beim Beginne der Steuerpflicht vorhandenen Vorrath am Schlusse der Campagne in Rechnung bringen zu können.

Da man in einigen Fabriken eingekochten Syrup (oder eingekochte Melasse) eigens für den Handel bereitet, und die Concentration dieser Flüssigkeit 33° B. erreicht, so ist für denselben der Steuersatz von 40 kr. C. M. pr. Ctr. angemessen, und ist demnach in diesem Masse anzulegen.

Unter *Rohzucker* wird das aus der eingekochten Flüssigkeit nach Abtropfen des Syrups zurückbleibende Braune oder bräunliche Zuckermehl verstanden. Es führt oft auch den Namen Kistenzucker oder Puderzucker.

Die durch Anwendung des Raffinationsprocesses gewonnenen Zucker werden in der Vorschrift *Raffinat* genannt.

Man bezeichnet dadurch generisch Bastern, Lumpen, Melis und alle noch ferneren Erzeugnisse.

Was man oft im Handel Raffinat nennt, ist eines der feinsten Producte der Raffinirung.

Wenn es nun in der Vorschrift heisst, dass Raffinate bis einschliessig Lumpen mit 2 fl. zu belegen seien, so will damit gesagt werden, dass die Erzeugnisse der Raffination vom mindesten bis zum Lumpenzucker, letzteren mitbegriffen, diesem Steuersatze unterliegen. Es werden daher Bastern (Bastarde der Lumpen) wie Lumpen behandelt.

Melis bezeichnet jenes Product der Raffination, welches man aus dem krystallisationsfähigen Syrup mittels Decken zuerst erhält, während Lumpen aus dem zweiten und Bastern aus dem dritten Syrup gewonnen werden.

Es gehört nicht zum Wesen der Sache, dass man bei der Zuckerbereitung zuerst Rohzucker erzeugt, und den Raffinirprocess mit der Auflösung dieses beginnt; man kann vielmehr das Raffiniren gleich mit der krystallfähigen Flüssigkeit, nachdem sie in einer Form fest geworden, beginnen. Darum ist der Saftmelis wie anderer Melis zu behandeln.

Trzeba jeszcze tę uwagę zrobić, że w niektórych fabrykach to zdanie panuje, jakoby melis i lump stanowił gatunek formy, w jakiej one wyrabiane bywają.

Daoby się tu i owdzie pokusić, wyrabiać biały cukier, pospolicie tylko w formach melisowych (małych formach) znajdujący się, we wielkich formach lumpowych, a potem domagać się, ażeby go za lumpy uważano.

Wszakże to niedopuszczalnem jest pomieszaniem istoty z formą, a białość tylko i czystość, nie wielkość głowy stanowi, czy cukier za baster lub lump czyli też za melis uważanym być ma.

Krauss m. p.

Es muss noch bemerkt werden, dass in manchen Fabriken die Meinung herrscht, Melis und Lumpen werden durch die Art der Form bestimmt, in welcher man sie erzeugt.

Man dürfte hie und da versucht werden, weisse Zucker, wie sie sonst nur in Melisformen (kleinen Formen) vorkommen, in den grossen Lumpenformen zu erzeugen, und dann anzusprechen, dass man sie als Lumpen behandeln soll.

Dieses ist aber eine nicht zu gestattende Verwechslung des Wesens mit der Form, und nur die Weisse und Reinheit, nicht die Grösse des Hutes bestimmt, ob Zucker wie Bastern oder Lumpen oder ob er wie Melis zu behandeln sei.

Krauss *m. p.*

